

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἀπεφασίσθη ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ Κεραμικοῦ.

— Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα νέον νόμον περὶ ἀρχαιολογικοῦ οὐμβουλίου, τοῦτο θ' ἀποτελεῖται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ Γεν. γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, δύο καθηγητῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ τῆς ἀρχαίας τέχνης καὶ τοῦ τῆς Βυζαντινῆς, τῶν τμηματορχῶν τῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀρχαιολ. καὶ νομμοκρατικοῦ Μουσείου καὶ ἑνὸς ἐφόρου κατὰ διετίαν ἀντικαθισταμένου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφόρων ὁρίζεται εἰς 15 τῶν κλασσικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ 2 τῶν χριστιανικῶν. Ἐφόροι θὰ δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ πτυχιῶχοι τῆς Θεολογίας.

— Ὁ ἐν Κρήτῃ ἐφόρος τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Ξανθοῦ-δίδης ἀνεκάλυψε ἀρχαῖον τάφον παρὰ τὸ χωρίον Πλάτανος τοῦ Ἡρακλείου, ἀνήκοντα εἰς τὴν Πρωτομινωϊκὴν ἐποχὴν καὶ ὅστις εἶνε ὁ μέγιστος τῶν μέχρι τοῦδε ἀνευρεθέντων μὲ ἑσωτερικὴν διάμετρον 13 1/2 μέτρων καὶ μὲ πᾶχος τοῦ τοίχου 2 1/2 μ. Τὰ εὐρεθέντα ἐν αὐτῷ ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα εἶνε πλεῖστα, ἐν οἷς 20 μικρὰ διακόσμια διακοσμητικὰ μεγέθους χροσσοῦ δεκαφράγκου, ἐιδώλιον μικρὸν λίθινον τοῦ προδυναστικοῦ Αἰγυπτιακοῦ τύπου καὶ 370 λίθινα ἀγγεῖα διαφόρων σχημάτων ἀπὸ ποικίλους ἐγχωρίους λίθους. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ὁλοκλήρου νεκροπόλεως, θὰ ἐνεργηθῶν ἀνασκαφαὶ εἰς εὐντέραν κλίμακα.

— Ὑπὸ τοῦ Δήμου Πειραιῶς θὰ ἀναγεθῇ Μουσεῖον, ἵνα περιλάβῃ τὰς ἐν παραλήγματι ἡδὴ ἐγκαταλειμμένας ἀρχαιοτήτας τῆς πόλεως. Θὰ ἀναγεθῇ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Γυμναστηρίου, ἐνθα καὶ τὰ εἰσέλπια τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου Πειραιῶς.

— Ἐν τινὶ οἰκίᾳ ἐν Πειραιεὶ ἀνευρέθησαν μέγας θανυμῖος λέων ζυγίζων 500 ὀκάδας, εἰς καλὴν κατάστασιν ἢ οἷς εἶνε ἐβλαμμένη. Μία μαρμαρίνη λύκη-θος, διακοσίων ὀκάδων, ἀρίστης τέχνης. Κεφαλὴ λέοντος καὶ μαρμαρίνον τεμάχιον ὀπισθοῦ μέρους τοῦ λέοντος. Λοιπὸς ἀποφύτοις, φέρουσα ἐξωτερικὰς γλυφὰς καὶ ραβδώσεις λεπτῆς ἐπεξεργασίας.

— Μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Μουσείου τῶν Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων διορίσθησαν οἱ κ. κ. Τσουντας, Λάμπρος καὶ Ποῖτις.

— Ἐν τῇ Γερμανικῇ ἀρχαιολογικῇ σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν ἐγένετο ἐπίσημος συνεδρίασις πρὸς τιμὴν τοῦ θανόντος ἀρχαιολόγου Ἀλ. Κόντζε.

— Ἐκομίσθη ἐκ Δήλου νέον πολῦτιμον ἄγαλμα διὰ τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Μουσεῖον. Παριστᾷ τὸν δυσειδῆ Πάνα, τραγόπουν, κερασφόρον, ἐπιχειροῦντα ἐν ἐρωτικῇ ἐξάψει νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν Ἀφροδίτην ἣτις ἀμύνεται, ἀπειλοῦσα αὐτὸν διὰ τοῦ σανδαλίου τῆς, ἐνφ' ὃ μικρὸς νῖός τῆς, ὃ Ἐρως, ἰπτάμενος ἄνωθεν τοῦ ἀριστεροῦ αὐτῆς ὤμου, προσπαθεῖ καὶ αὐτὸς νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἐπίθεσιν, ἀπωθὼν τὸν Πάνα. Αἱ μορφαὶ ἔχουν μέγεθος ὀλίγον μικρότερον τοῦ φυσικοῦ. Τὸ σύνπλεγμα εὐρέθη τῷ 1904, εἶνε δ' ἔργον τῆς 1ης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀνετίθη ὑπὸ τοῦ Βηρυτίου Διονυσίου νῖοῦ τοῦ Ζήνωνος νῖοῦ τοῦ Θεοδώρου, γνωστῆς ἐπισήμου οἰκογενείας Βηρυτίων ἐγκατεστημένον ἐν Δήλῳ. Μολοντοὶ δὲν ἔχει τὴν τελειότητα τῶν κλασσικῶν ἔργων καὶ ἐνεκα τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐνεκα τῆς σχεδὸν ἀρτίας διατηρήσεως, ἔχει μεγίστην ἀξίαν.

— Ἐν Ἐλευσίνῃ ἀνευρέθη ἀνάγλυφον παριστὸν ζεύγος θεῶν ἴσως, μὲ κεκομμένας τὰς κεφαλὰς. Ἐπίσης εὐρέθησαν τεμάχια ἀγγείων, ὡς καὶ ἀγαλμάτων Νίκης.

— Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀρχ. σχολῇ ὁ κ. Βέις ὠμίλησε περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς σχολῆς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ ὁ κ. δὲ Χάολοκ περὶ ἀπολεσθέντων κεφαλαίων τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναϊκῶν κυρίως.

— Οἱ Ἴταλοι ἐξακολουθοῦν ἀνευρίσκοντες ἱκανὰ ἐλληνικὰ ἀριστουργήματα ὑπὸ τὴν ἄμμον τῆς Διβύης. Ἐκτὸς

τῶν ἀνευρεθέντων θανυμῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Δισκοβόλου καὶ τῶν Τριῶν Χαρίτων, αἱ ἀνασκαφαὶ ἔφερον τελευταίως εἰς φῶς θανυμῶν ἀριστοῦργημα παριστάνον τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον. Τὸ ἄγαλμα ὕψους 2,30 μέτρων παριστᾷ τὸν μέγαν στρατηλάτην γυμνόν, θανυμῶν κάλλους, μὲ πρόσωπον πλήρες μεγαλοπρεπείας. Ἐκ τοῦ ἀγάλματος λείπουν μόνον αἱ χεῖρες. Ἀλλὰ τὸ ἔργον ἔχει πάντοτε μεγάλην ἀξίαν καὶ κατὰ τὰς γνώμας τῶν ἱστοριολόγων εἶνε ἀνωτέρας καλλιτεχνικῆς ἀξίας τῆς Ἀφροδίτης. Οἱ Ἴταλοι ἐξετίμησαν τὴν ἀξίαν του εἰς ἡμῖν ἑκατομύριον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἀθροῦβος ὁ ἀκάματος ἐκδότης τοῦ Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου κ. Ι Βρεττὸς ἐξέδωκε διὰ 15 φορὰν τὸ μορφωτικὸν καὶ ποικιλώτατον ἡμερολόγιόν του, ἐν καλειδοσκοπίῳ, δι' οὗ παρελαίνει ἐν σμικρῷ ὃ ὄγκος τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Πλουτολογία, στατιστική, ὑγιεινὴ, ὀρεκτολογία, στρατὸς καὶ ναυτικὸν, διηγήματα, ποιήσεις, τέχνη, ἱστορία, ὅλα ἔχον τὰς σελίδας των. Ἐφόδιον πάσης οἰκογενείας φιλομαθοῦς πολῦτιμον.

Νὰ γράψῃ κανεὶς διὰ τὸ Ἡμερολόγιον Σκόκου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἀνὰ τὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμόν ἦτο ὁ προάγγελος τῆς ἐλευσεως κάθε νέου ἔτους, θὰ ἦτο μία περιτολογία. Πάντοτε κομψόν, πάντοτε κιτάμεστον ἐξ ὥραίας ὕλης καὶ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων φέρει εἰς ἐπικοινωνίαν γνωστούς καὶ ἀγνώστους λογίους μετὰ τοῦ κοινῶ. Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτὴν τὸ Ἡμερολόγιον Σκόκου προσέφερε πολῦτιμους ὑπηρεσίας εἰς τὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσε συγχρόνως εἰς τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν τῆς κοινωνίας.

Ὁ διδάκτωρ τῆς Θεολογίας καὶ καθηγητῆς τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης ἐν τῷ Ἀρσακίῳ κ. Γ. Σωτηρίου ἐν ἐκτενεῖ μελέτῃ περὶ τοῦ «Χριστοῦ ἐν τῇ τέχνῃ» πραγματεύεται περὶ τῶν πηγῶν εἰς ἃς ἀνάγονται αἱ γινώμαι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων περὶ τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν εἰκόνων αὐτοῦ, ἅμα δὲ ἱστορικῶς ἐξετάζει τὰ τῆς μορφῆς τοῦ Σωτῆρος ἐκ τῶν μέχρις ἡμῶν διασωθέντων ἱστορικῶν μνημείων, ἐρευνῶν οὕτω πρῶτος ἐν Ἑλλάδι συστηματικῶς τὸ πρόβλημα, ποῖα ὑπῆρξεν ἡ πραγματικὴ μορφή τοῦ Χριστοῦ, ἦν διαφοροτρόπως ἐφαντάσθησαν καὶ ἀπετύπωσαν οἱ καλλιτέχνηαι εἰκόσι αἰώνων Ἡ μελέτη τοῦ κ. Σωτηρίου εἶνε ἴσως ἐνδιαφέρονσα διότι παρελαίνει ἡ ἐξέλιξις τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν χριστιανικὴν τέχνην, τὴν Μεσαιωνικὴν, τὴν τῆς Ἀναγενήσεως καὶ τὴν νεωτάτην. Ἡ μελέτη αὕτη ἦς ἐκδότης εἶνε ὁ κ. Ν. Τζάκας βιβλιοπώλης, εἶνδ ἀπαύγασμα εὐσυνειδήτου μελέτης καὶ διαγνοῦς κρίσεως.

Λόγια τοῦ κόδμου, ὑπὸ Emerson. Μετάφρασις Θ. Φλωρεῖ. Σειρὰ μελετῶν κοινωνικῶν, ψυχολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἐκ τῶν ὥραιότερων τοῦ μεγάλου Σάξωνος συγγραφέως, ἃς καθιστᾷ ἐλκυστικὰς μία ὑπέροχος παραστατικότης καὶ μία πνοὴ ποιήσεως. Προηγείται βιογραφία κριτικὴ τοῦ συγγραφέως ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ. Ἐκδοσις Φιλοσοφικῆς βιβλιοθήκης Γ. Φέξη.

Ὁ κ. Πέτρος Βρυζάκης, ὁ συμπαθὴς γραμματεὺς τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, κατὰ τὸ 1897 ὅτε ὑπερέστη ὡς ἐφεδρὸς ἀξιωματικὸς, ἐξέδωκε πολεμικὰς ἀναμνησεις πλήρεις ἀλγους. Ἦδη καὶ πάλιν μετασχὼν τοῦ πολέμου ὡς ἐφεδρὸς ἀξιωματικὸς, ἠντύχησε νὰ ἐκδώῃ Πολεμικὰς εἰκόνας πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ διὰ τοὺς θυράμβους τοῦ στρατοῦ. Τὰς ἔγραψε ἄνευ ἀξιώσεως

ὅς ὁ ἴδιος προλογίζει, ἐπὶ τῇ βάσει προχείρων σημειώσεων. Εἶνε ἀφήγησις ἀτομικῶν ἐντυπώσεων, λογοδοσία τῆς στρατιωτικῆς του ζωῆς, τῆς πλήρους δράσεως, ἢ ὅποια προκαλεῖ μίαν δικαίαν ὑπεργράνειαν διὰ τὴν πιστὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος. Τὸ ὕφος εἶνε ἀπλοῦν, καὶ νύσσεται τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τῆς ἀπερίττου καὶ ἀνεπιτηδεύτου ἀφήγησεως.

Ὁ γλύπτης κ. Θ. Θωμόπουλος ἐν μελέτῃ ἐκδοθείσης Γαλλιστί (διὰ τὴν καὶ Ἑλληνιστί;) ἐκθέτει μετὰ πολλῆς εὐκρινείας τὰς σκέψεις του περὶ τῶν **Ζωγῶν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων**, ἐξάγων τοὺς Ἕλληνας, οὓς κοίτῃ ἀνωτέρους τοῦ κ. Σκότ.

Ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Γνάσιος Μακεδὼν κρυπτόμενος διαπρεπὴς πολιτευτὴς ἐδημοσίευσεν εἰς τεύχος τὰς διπλωματικὰς αὐτοῦ γνώμας περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἣν ἠκολούθησεν ἡ **Ἑλλάς μετὰ τὴν νίκην**, ἥτοι κατὰ τοὺς μῆνας Μάιον, Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον τοῦ 1914, ὑπεραμυνόμενος τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς προστασίας τῶν ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν βιούτων Ἑλλήνων.

Ὁ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ἱατρός κ. Κ. Α. Χαριτάκης ἐν ἐγχειρίδιῳ ἐξ 160 σελίδων ἐξέδωκε εὐνοῦντοπον **Ἑγχειρὴν στοιχειώδη καὶ σχολικὴν, χρησιμοποιοῦσαν** διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ μισθιτὰς, ἐγκριθεῖσαν δι' ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου. Ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα πολίτην εἶνε πολύτιμος ὁδηγὸς καὶ σύμβουλος τῆς υἱείας τὸ βιβλίον τοῦ κ. Χαριτάκη, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὰς μητέρας, τὰς ἐνδιαφερόμενας διὰ τὴν ἀριετιάν σωματικὴν διὰ τῶν τέκνων των.

Ἀγωγή τοῦ πολίτου, Μιχαὴλ Βολωνάκη. Εἰς δευτέραν ἐκδοσὶν ἐκδίδεται, ἀλλ' αἱ γενόμεναι μεταρρυθμίσεις καὶ προσθήκαι εἶνε τόσον πολλαὶ καὶ ριζικαί, ὥστε νὰ θεωρῆται νέον ὅλον βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἔχει τὸν ἐξόχως ἠθικὸν σκοπὸν νὰ διδάξῃ τὰς γνώσεις, ἃς λέον νὰ ἔχῃ πᾶς χρηστὸς πολίτης. Ἀλλ' αἱ γνώσεις αὗται ἐκτιθενταὶ μετὰ δεξιότητος, μετὰ ἐπιστημονικῆς μεθόδου καὶ γλαφυρᾶς γλώσσης, ὥστε νὰ εἶνε προσίταί, ἀρωγῶσι δὲ τὴν κοινωνίαν, τὸ δίκαιον, τὴν πολιτείαν, καὶ ἐν γένει τὰ δικαίωματα καὶ καθήκοντα τοῦ πολίτου. Τὸ ἔργον τοῦτο, μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του παρ' ἡμῶν — ὅπερ εἰς ἄλλα κράτη δὲν συμβαίνει — πρὸς νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὡς κατ' ἐξοχὴν μορφωτικὸν καὶ ἀγαθὸν διὰ τὸν κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν βίον, ὡς ἐγένετο ἤδη ἐν Κύπρῳ καὶ Κρήτῃ.

Διονυσίου Κοκκίνου. **Ἡ Δράσις τῶν ἐυζώνων** κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον. Δεπτομερὴς καὶ ἐξ ἐπισήμων πηγῶν ἱστορία τῆς δράσεως τῶν ἐυζώνων, ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῶ, τοῦ θέλοντος νὰ γνωρίσῃ περὶ σφοδρότερων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὸ ἐμβόλιον τῆς εἰλημικῆς ἀνδρείας. **Ἐκδόσις Πολεμικῆς Βιβλιοθήκης Φέξη.**

Καὶ ἄλλος τόμος — ἔννατος κατὰ σειρὰν ἐκδόσεως — τῶν δημοσιευμάτων περὶ **Χαρ. Λάου Τρικούπη** ἐκκυκλοφόρησεν, ἐκτυπωθεὶς τῷ 1910 καὶ περιλαμβάνων πάντα τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1891 ἀφορῶντα τὴν ζωὴν του γεγονότα. Εἰς τὸν τόμον αὐτὸν περιλαμβάνεται μία ἄποψις τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων, ἡ τοῦ εὐθύμου κατηγορητηρίου, εἰς ὃ πρωτηγωνίστηκε κατὰ κομμικὸν τρόπον ἡ τότε κατὰ Τρικούπη ἀντιπολίτευσις, ἀλλ' ἀγλαΐζει συγχρόνως ἡ θριαμβευτικὴ περιοδεία τοῦ μεγάλου πολιτεντοῦ εἰς Σερβίαν καὶ Βουλγαρίαν καὶ κατόπιν εἰς Εὐρώπην. Ὁ Μεσομβρινὸς τὴν καρδίαν ἀλλὰ Βόρειος τὸν νοῦν πολιτευτῆς, ὑπῆρξεν, ὡς ἀποδεικνύεται, ὁ πρωτοεργάτης τῆς προσεγγίσεως τῶν λαῶν τοῦ Αἴμου, ἥς τοὺς καρποὺς ἔδρεψεν ἡ Ἑλλάς ἐσχάτως.

Εἰς τοὺς ἐκδότας θὰ νοσήσωμεν, ἐπειδὴ οἱ τόμοι εἶνε ὀγκώδεις καὶ ποικίλοι τὸ περιεχόμενον, νὰ ἐκδοθῇ καὶ πῖναξ περιεχομένων καθ' ὕλην καὶ χρονολογίαν.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

προκηρύσσει διαγωνισμόν πρὸς ἐκπόνησιν δύο μελετῶν. 1) **Διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ μεταρρυθμίσεων τῶν προσόψεων τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος καὶ 2) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου περιφράγματος καὶ εἰσόδου ἐν τῷ Α' νεκροταφείῳ.**

Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον νὰ ὑποβάλλωσι τὰς μελέτας αὐτῶν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς μηχανικῆς τοῦ Δήμου ὑπηρεσίας μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1915, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως, ἥς δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλλόμενοι ἐν τῷ Δημαρχικῷ καταστήματι (Γραφεῖον Διευθύνσεως Μηχανικῆς Ὑπηρεσίας). **Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1914**

Ὁ Δήμαρχος
Ε. Μπενάκης

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΑΤΕ ΤΑ ΔΑΣΗ

ἐγγραφόμενοι μέλη εἰς τὴν

“ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ,”
ἥς προεδρεύει ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΡΑΒΛΛΑΣ

“Ὅλα τὰ ἐπικάιρα γεγονότα, ἰδίως τὰ πολεμικά, παρελαύνουν εἰς τὸ *Gaumont Journal*. Ταινίαι καλλιτεχνικαί. Αἱ διασημότεραι καλλιτέχνιδες, ἐν αἷς ἡ Νιέλσεν καὶ ἡ Λύδα Μπορέλλι διερμηνεύουν μεγάλους ρόλους. Οἱ κωμικοὶ Ρομπιέ, Πολυντῶρ, Λέονς χαριτωμένοι. Ὁρχήστρα Βολωνίνη, πολυμελὴς καὶ ἀρμονικὴ.

ΡΑΤΗΕ

Ταινίαι μεγάλου ἐνδιαφέροντος, σταθεραὶ καὶ ἀφλεκτοί. Ἡ Ρομπὴν θριαμβεύει, ὁ δὲ Μάξ Λίντερ καὶ ὁ Ριγκαντὲν προκαλοῦν ἀφθόνηους γέλωτας. Εἰς τὸ *Pithé journal* παρακολουθῇ τις τὴν Εὐρωπαϊκὴν κίνησιν. Ὁρχήστρα Δέλ—Μπουόνο, διακρινομένη διὰ τὴν ἐκλεκτότητα τῶν τεμαχίων.

ΚΥΒΕΛΗΣ

Ἡ ἀναπαράστασις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου μετ' 127 σκηνὰς ὑπῆρξε μία μεγάλη ἐπιτυχία. Δράματα ἀσθηματικὰ καὶ κωμωδία εὐφύεσται ἐκτυλίσσονται μετ' ἐπιτυχίας.

Σμυρναϊκὴ Μανδολινάτα ἐκτελεῖ ὥραιότατας συνθέσεις. Κατὰ τὰ διαλείμματα ψάλλονται ᾠσματα.

ΟΥΪΛ ΜΥΛΛΕΡ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΤΑΡΡΕΟΥΣΑ

Μετάφρασις Σπ. Λάμπρου

Περιλαμβάνει 250 εἰκόνας καὶ 5 γεωγραφικοὺς χάρτας. Σελίδες 704. Ἐκτύπωσις καλλιτεχνικὴ.

Ἀδετος δρ. 14.—Χρυσόδετος δρ. 17.

Ἐκδόσις βιβλιοπωλείου «Ἑστίας» Ι. Κολλάρου.